

tagtársak szóltak hozzá, a felszólalásokra *Bründl Lajos*, a szakcsoport titkára adta meg a válaszokat.

*

Az egyesület vidéki csoportjainál a szakmai továbbképzés keretében a következő előadásokat tartották:

Esztergomban *Madas András*: A világ fahelyzete, az európai fapiac és egyéb közgazdasági kérdések;

Kaposváron *Madas András*: Az erdőgazdálkodás néhány közgazdasági kérdése;

Sopronban *dr. Magyar János*: Szovjet-unióbeli tapasztalatok;

Lámfalussy Sándor: Erdőgazdálkodásunk erdőhasználati kérdései;

Veszprémben *Lámfalussy Sándor*: A fakitermelés néhány időszerű kérdése;

Nagykanizsán *dr. Györfi János*: Cserebo-

gár károsítása elleni védekezés címmel.

A nagyatádi csoportnál ismertették *Dérföldi Antal*: A vágástervezés időszerű kérdései c. előadását.

*

Az egyesület szervezési bizottsága februári ülésén időszerű szervezési kérdéseket vitatott meg. Ennek során a bizottság tagjai vállalták, hogy hivatalos útjaik alkalmával tárgyalnak a helyi csoportok vezetőségével, segítséget nyújtanak a munkaterv készítésével lemaradt csoportoknak programjuk összeállításához, megvitatják továbbá az 1959. évi „Bedő Albert” díjra vonatkozó javaslatokat. A bizottság tagjai tájékoznak továbbá afelől, hogy a csoportok milyen intézkedéseket tettek az elnökség által javasolt „Erdők és Fák Barátainak Szakköre” és a megyei nyárfabizottságok szervezésére.

KÖNYVISMERTETÉS

Fekete Zoltán:

Fatermési és faállományszerkezeti vizsgálatok hazai bükkösökben
Mezőgazdasági kiadó, Budapest, 1957.

Az erdeink területének mintegy 90%-át elfoglaló, de legértékesebb fafajaink közé tartozó bükkösökben folytatott a szerző hosszú éveken át, több munkatársával, fatermési és faállományszerkezeti vizsgálatokat. A kis könyv erről a munkáról ad számot. Próbaterületük volt az ország valamennyi bükkös vidékén. Hogy ez az körülmény a munka értékét jelentős mértékben emelte, azt bizonyítja az erdőrendezések által eddig használt Greiner-féle bükk fatermési táblával való összevetés. Greiner, aki annak idején az egykori Coburg-erdőbirtokon dolgozott és fatermési táblához az alapanyagot is ezekben gyűjtötte, nem dolgozhatott olyan széles szórásmezővel, azaz az ország bükköseinek olyan széles, átfogó területével, mint Fekete. Számszerűen ezt az jellemzi, hogy Greiner fatömegtáblájában az I. termőhelyi osztályú bükkös fatömege egy hektáron 100 éves korban 525 m³, ugyanakkor Fekete Zoltán I. termőhelyi osztályú 100 éves bükkösében a főállomány fatömege 717 m³. Nyilvánvaló, hogy Fekete Zoltán adatai sokkal inkább megfelelnek a mai követelményeknek, és elsősorban az erdőrendezők, de az erdészet más területén dolgozók is kiválóan hasznosíthatják ezt a munkát. A mellékállományra vonatkozó adatok is jó tájékoztatást adnak ebben az időszakban, amikor az előhasználatok terén szinte forradalmi fejlődés kellős közepén vagyunk. A 100 éves bükkösök egész fatömegéhez képest 41—42% az összes előhasználati fatömeg. Ezzel nem csak utólag igazolja az országos törekvéseket, hanem biztosít arról, hogy a helyesen végrehajtott gyéritések a nevelő jellegnek — mint itt elsődleges célnak — az érvényesítése mellett a népgazdaság számára tetemes, az eddiginél nagyobb fatömeget is adhatnak.

A közel hét íves könyvecske az adatainak közvetlen felhasználásán túl, módszertani szempontból is sok segítséget ad azoknak az erdészeknek és erdőmérnököknek, akik a faállományszerkezettanba — éppen a nevelővágások fejlesztése céljából — mélyebben bele akarnak merülni.

A munka a szerző ismert gondosságát tükrözi. A Mezőgazdasági Kiadó jó és hasznos könyvet adott ki. Sajnos, a példányszám (950 db) kisebb, mint kívánatos lenne.

S. E.

Cikkíróinkhoz, munkatársainkhoz

Ez év elejével új, szigorúbb nyomdai rendtartás és magasabb árszabás lépett életbe. Ez a szűkebb körű szerkesztőség részéről, de minden egyes cikkírónktól, munkatársunktól is az eddiginél sokkal gondosabb kéziratelőkészítést követel. Ennek érdekében a következőkben emlékeztetünk a nyomdai kézíratra vonatkozó szabványban foglaltakra (MNOSZ 9651—54).

A nyomdai kéziratot egy oldalon, legalább másfél sortávolsággal, jól olvasható fekete betűkkel kell gépelni. A papír bal szélén legalább 20 mm, jobb szélén legalább 10 mm széles margót kell hagyni. Minden lapra azonos számú sort kell gépelni, a megengedett legnagyobb eltérés ettől 4 sor. A kéziratlapokat fent, középen sorszámozni kell. Táblázatokat, valamint az egy cikkben belül eltérő betűnagysággal szedendő szöveget — lábjegyzetet is — külön lapra kell gépelni és helyét mind a külön lapon, mind a szövegben meg kell jelölni.

A nyomdakész kéziratot laponként legfeljebb öt sorban lehet javítás. A margón javítani nem szabad. Nem számít javításnak a pótlás nélküli törlés, a gépírásból származó hibák javítása. Ismétlődő javítást az egész kéziratban, minden előforduló helyen keresztül kell vezetni. Az ábrákat, képeket a kéziratától függetlenül kell csatolni, azokat a szöveg közé beragasztani nem szabad. Az ábrák helyét sorszámmal kell a szövegben megjelölni. Az ábrák aláírásait „Képaláírások” jelzéssel külön lapra kell gépelni. A képeket akkor is célszerű sorszámozni, ha nem kap semmilyen aláírást sem.

A szerkesztőbizottságot igen nehéz helyzet elé állítják újabban a kialakított szerkesztési elvekben meghatározott terjedelmet lényegesen túllépő kéziratok. Kérjük ezért szerzőinket, hogy tanulmányaikat a másfél-kétsoros gépelési rend betartásával legfeljebb 10 oldalnyi terjedelemben foglalják össze. Hosszabb tanulmányokkal a szerkesztőbizottság foglalkozni nem tud, ilyenek közlésére helyet biztosítani módjában nem áll.

Végül ismételten kérjük cikkíróinkat, munkatársainkat, hogy tanulmányukhoz minden esetben mellékeljenek 8—10 soros összefoglalást. Ezeket két nyelvű fordításban csatoljuk a külföldre menő példányokhoz és így biztosítjuk a lapban való nemzetközi tájékozódás időszerűségének lehetőségét. A szűk terjedelem mellett fontos, hogy a mondanivaló lényegét maga a szerző adja meg.

A SZERKESZTŐBIZOTTSÁG

A szocialista erdőgazdaság közigazgatási kérdéseivel konferencia foglalkozott a Szovjetunió Tudományos Akadémiája Erdészeti Intézetében 1958. októberében. A konferencia a szocialista erdőgazdaság jelenlegi helyzetével, távlataival és az erdőgazdasági tudomány további fejlődésének problémáival foglalkozott. Az előzetes híradás megemlíti, hogy Magyarországot Madas András, a tervhivatal főosztályvezetője képviselte. (Leszn. Hozj. 1958. 11. sz. 16. o.)

Lejtős területek erdőtelepítésének gépesítése terén újabb eredmény a VNILM által szerkesztett „teraszter”. A többféle erőgép után közvetlenül kapcsolható gép haladási irányához 51°-ban álló 3170 mm hosszú lemezén 4 barázda feneket lazító fog is van. Az 50° lejtésen eredményesen alkalmazható gép teljesítő képessége 1,5-szer nagyobb, mint a D—259 buldozeré. A sorozat gyártását megkezdték. Jelenleg lejtős oldalon alkalmazható ültető és talajápoló gép szerkesztésén dolgoznak. (Leszn. Hozj. 1958. 11. sz. 54—56. o.)

A 2882 km hosszúságú, 23 220 ha területű állami védő erdősávot, amely Voronyezs — a Don menti Rosztov — Penza — Kamenszk között húzódik 1958. szeptemberében vette át az Orosz Szovjet Föderatív Szocialista Köztársaság minisztertanácsa által kiküldött bizottság. Több, mint 11 000 ha-on már záródott a 60%-ban tölgyből álló fiatalos. A telepítést a tervezettnél hét évvel hamarabb fejezték be. A munkában 39 gépesített erdőgazdaság kollektívája vett részt. A telepítésben és az erdőnevelő munkában tevőlegesen résztvettek a voronyezsi, rosztovi, sztalingrádi, szaratovi és penzai területek komszomolistái és fiataljai. Az állami védő erdősáv telepítése igen nagy jelentőségű tény. (Leszn. Hozj. 1958. 11. sz. 3. o.)

Helyreigazítás! Lapunk múlt év októberi számának hátlapján közölt erdőrezs képének megjelölése helytelen. Az ábrázolt erdőrészt a Tanulmányi Erdőgazdaság csupán tervezői szálalógazdasági módszerre berendezni az ott látható faállomány felhasználásával, így az még nem mutathatja az erre már berendezett állomány képét.

